

A Nemzetközi Lepramisszió (The Leprosy Mission International) tagja

MEGHÍVÓ

Tisztelettel és szeretettel meghívjuk a Lepramisszió – Magyarország szolgálatának 50. évfordulója alkalmából rendezendő hálaadásra, örömnepre, 2024. október 13.-án, vasárnap 16:00 órára.

Helyszín: Bp. XIV. Szabó József u. 16. szám alatt a Református Egyház Zsinatának I. emeleti nagyterme, melynek tetőterében volt hosszú éveken át missziónk első munkahelye!

Tisztelt Támogatónk!

Jelentős mérföldkőhöz érkeztünk! 50 éves lett missziónk szolgálata, hiszen 1974-ben indította el azt Dobos Károly alapítónk! Nagy hálával tekinthetünk vissza a fél évszázadra, melynek során nemcsak megmaradt ez a csodálatos kezdeményezés, hanem folyamatosan erősödik, növekszik is támogatóink és támogatásunk köre! Valóságos csoda, hogy hány jószívű magyar ember érezte és érzi megáéának a legnyomorultabb embertársaink szenvedését, kilátástalan sorsát, és 50 éve vállal részt a megoldásban! Önök, kedves Támogatóink, a mi hőseink, akik évről évre izmosítják a Lepramisszió támogatási lehetőségeit, gyógyítják az emberiség fájdalmas sebeit! Hálásan köszönjük!

Az ünnepségen szeretnénk felidézni a kezdetektől mostanáig megtett út állomásait, hálával és szeretettel emlékezni mindazokra, akiknek fáradsága és áldozatossága beleépült missziónk 50 évébe, és valóságosan ott van maradandó változásként Afrikában, Ázsiában a jóra fordított sorsokban!

Sok szeretettel várjuk, hogy találkozzunk, örvendezzünk együtt! Kérjük, jöjjön el és hívjon meg másokat is!

Ugyanakkor ez a mérföldkő előre is mutat. Sajnos továbbra is nagy a szükség ránk és segítségünkre! Nagyon messze van még a világ attól, amit a WHO és a lepraszervezetek is kitűztek célul: hogy 2035-re szűnjön meg a fertőzésátadás, vagyis akkorra már ne állapítsák meg egyetlen embertársunkról sem a leprafertőzést! Hatalmas cél és feladat! Ha sikerül elérni, utána hosszú ideig a mozgássérültté vált betegek rehabilitálására, oktatásra, jogvédelemre, megélhetési támogatásra kerül majd. Bárcsak megvalósulna, hogy 2035-re már nem születik új diagnózis egyik országban sem!

Lépésről lépésre vezet az út a célhoz. Mi Magyarországról évek óta folyamatosan támogatjuk a Kongói Demokratikus Köztársaságban folyó lepramunkát is. A hatalmas ország egyik tartományában, Közép-Kongóban már elértük a „zéró fertőzés” kívánatos megvalósulását!

Azonban a szegénybélyeg elleni harc még hátravan! Ebben kérjük most Támogatóink segítségét!

Néhány adat Közép-Kongó tartományról: területe 53 920 km² (csak összehasonlításul: Magyarország területe 93 026 km²) Lakosainak száma 5,96 millió. A nők a lakosság 49,2%-át teszik ki. 5 évnél fiatalabb gyermek a lakosság 20%-a! A várható élettartam 67,7 év.

Egy utolsó, nagy lökést kellene adni Közép-Kongóban, hogy a fertőzésátadás megszűnése után a sokévezredes szegénybélyeg átka is eltűnjön! Ez a végső csapás legalább ezen az egy területen lehetővé tenné, hogy kimondjuk: nincs több megbélyegzett gyermek, asszony, család, hanem felszabadult mindenki a sötét stigma alól! Kitisztult a gondolkodás!

Masika Mavungu Elise soha nem járt iskolába. Hat éves volt, amikor testén mindenütt apró foltok és hólyagok jelentek meg. Senki nem tudta róla: mi ez. Mindenfélével kezelték, de semmi nem használt. Elmondása szerint egyszer jóval később „fehérek” jelentek meg a

falujukban, és ők győzték meg Masikát arról, hogy kórházba kell mennie. Ott fognak tudni segíteni rajta!

Így került Kinshasába, a fővárosba, a Lepramisszió intézményébe, ahol valóban kiváló gyógyszereket kapott, és állapota hamarosan javulásnak indult. De kivetettségén ez sem segített. Továbbra is száműzték a faluból.

Azóta Masika teljesen meggyógyult. Az OPALCO (kongói leprabetegek szövetsége) oszlopos tagja lett. Saját családja nincs, soha nem volt férjnél. Amint meséli: az OPALCO lett a családja, ahol megértő testvérekre talált.

Masika története jól példázza, hogy mennyire összetett a harcunk! De jó lenne sokkal korábbi stádiumban megtalálni és meggyógyítani valakit, mint az Masikával történt! És de jó lenne mindenkit megszabadítani a kirekesztés és megszegényítés könyörtelenségétől!

Kérjük, hogy legyen segítségül ebben! Köszönjük!

Tisztelt Támogatónk!

Legtöbbjükkel soha nem találkozhattam még, soha nem köszönhettem meg élőszóban támogatását, soha nem foghattunk még kezet, mert a távolság ezt nem engedte meg. Szeretettel kérem, ha csak teheti: jöjjön el ünnepségünkre október 13.-án, hogy legyen módunk nemcsak együtt-örvendezni, hanem egymást megölelni is! Nagy szeretettel várjuk!

Isten áldja meg életét! Tisztelettel:

Budapest, 2024. szeptemberében

Riskóné Fazekas Márta igazgató